

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

06.03.-27.03.2009.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ -

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 06. mart 2009.

Savjeti Obećanog Mesije a.s.

Kratki sadržaj hudbe koju je 6. marta 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj hudbi petkom Huzur je danas dao izlaganje o nizu savjeta Obećanog Mesije a.s. Zajednici. Savjet koji je u vezi sa skretanjem pažnje prema cilju formiranja Zajednice, proisteklih odgovornosti članova Zajednice, blagoslovi koji prozilaze iz postizanja rečenih ciljeva i konačno, krajnji cilj Zajednice. Huzur je rekao da je svrha zbog koje ih on danas predstavlja je bila da nas podsjeti o našim odgovornostima tako da možemo nastaviti razmišljati i duboko se zamisliti nad njima da postignemo Božiju blizinu i Njegovo zadovoljstvo.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je ovo doba doba vođenja duhovnog rata. Bitka sa Šejtanom traje – on želi da porazi islam, međutim Bog je stvorio Ahmadija pokret s ciljem da savlada Šejtana. Blagoslovljeni su oni koji ovo prepoznaju. Huzur je rekao: mi smo zahvalni da smo bili u stanju, bilo kroz pronicljivost naših starijih ili svoje, da uđemo u ovu Zajednicu. On je rekao da će ljudi i dalje ulaziti u ovu Zajednicu da budu dio te posebne grupe ljudi koji će boriti zadnju bitku sa šejtanom. Huzur je rekao u nekim zemljama svijeta naša Zajednica se suočava sa proganjanjem, međutim, u odnosu na postizanje naših ciljeva žrtve koje su napravljene nisu ništa. Zaista, obećani Mesija a.s. nam je rekao da ćemo morati podnositi kušnje i teškoće. Obećani Mesija a.s. je rekao da će njegovi sljedbenici morati voditi nevjerovatnu borbu sa 'sobom' jer je svjet oko njih neprijateljski i otvoreno ih proklinje. Međutim, nagrada za ustrajnost leži kod Boga.

Huzur je rekao da je takva situacija u nekim zemljama svijeta i oni koji prave žrtve usred proganjanja imat će svoju nagradu kod Boga. Opozicija raste u Pakistanu, i u Indiji je mnogo proganjanja novih Ahmadi muslimana. Otkad je nova vlada došla na snagu u Pakistanu proganjanje (Ahmadi muslimana) se smatra zaslužnim činom, vlada je hodžama dala slobodnu vladavinu. Tamo nema zakona i reda u zemlji bilo kako bilo, i šta god se donosi za zakon i red, nije na raspolaganju za Ahmadi muslimane da od njih traže pomoć. Božiji je blagoslov da svaki put kad naši protivnici skuju veliki obim plana protiv nas, njihovi se planovi odbiju o njih Božijom odredbom. Ovo je ono čemu smo svjedoci sada već nekoliko godina. Ogromna skala plana protiv nas je u pravljenu ovih dana ali je Bog stvorio takvu situaciju da su uvidjeli da su sami oni u teškoći. Huzur nas je podsjetio da je ovo zadnja bitka sa šejtanom, mi treba da ojačamo svoju vjeru, molimo Boga za ustrajnost, pokazujemo strpljenje i čvrstinu (hrabrost) i okrenemo se Njemu.

Huzur je rekao da je vrijedno da zapamtimo da s ciljem da savladamo vanjskog šejtana mi moramo osvojiti unutrašnjeg šejtana također. Naša pobjeda neće biti kroz ovosvjetske puteve i sredstva radije će to biti kroz molitve i za ovo je neophodno da idemo putem Božijeg zadovoljstva koji iziskuje džihad sa 'sobom'.

Obećani Mesija a.s. je rekao egoističke (samožive) težnje su širk (pripisivanje partnera s Bogom) i one zatvaraju srca. Treba uvijek da se zauzimamo da promovišemo Božije Jedinstvo i da nikada ne

zanemarimo namjeru sa kojom dolazimo u zavjet (bai'at) (Obećanog Mesije). On je rekao da je Boga započeo ovu Zajednicu tako da bi On pokazao bogobožnost i čistoću svijetu.

Huzur je dodao da danas muslimani ubijaju muslimane u ime Boga. Situacija ove zemlje koja je stečena u ime islama tako da religija može biti utemeljena, takva je da su ljudi tamo ubijani za ispovjedanje svoje potrde vjere (kelimej šehadeta) i danas svijet predočava Pakistan poistovječen sa proganjanjem i barbarizmom. Da Bog ima milosti na našu zemlju. Zajednica je napravila ogromne žrtve za osnivanje ove zemlje, svaki Pakistanac Ahmadi musliman treba da uvijek bude toga svjestan. Danas, ako iko može spasiti ovu zemlju od oluje grijeha i siromaštva, to je lađa koja je bila pripremljena od Obećanog Mesije a.s. Mi smo na toj lađi i treba da sebe učinimo vrijednim toga. Mi treba da činimo dove za narod Pakistana da se urazume. Ovo su dvije značajne odgovornosti Ahmadi muslimana, pogotovu Pakistanskih Ahmadi muslimana ili Ahmadi muslimana koji žive u mjestima gdje je situacija loša.

Huzur je rekao ponekad Ahmadi muslimani koji su blagoslovljeni napretkom zaborave cilj zašto su Ahmadi muslimani i ne vode računa o učenjima islama, i nemarni su o mnogim stvarima, na primjer za obavljanje namaza. Huzur je rekao da je to otriježnjavajuća misao. Da Bog ne učini čak ni jednu osobu među nama da oslikava ovaj Kur'anski ajet:

“O Nuhu, on zaista nije među porodicom tvojom; on je bio potpuno nečistih djela.” (11:47)

Huzur je rekao da moli Allaha da nikada ne učini tako da bilo ko među onima koji daju svoj zavjet odgovara ovom opisu. Da nikada ne osmjelimo i stvaramo svoje vlastite mjere postizanja standarda koje je Obećani Mesija a.s. očekivao od nas, radije da se uvijek borimo da postignemo standarde postavljene od našeg Imama. Obećani Mesija a.s. je rekao da niko ne može postići spas bez posvajanja bogobožnosti. Sve tvrdnje o pobožnosti su uzaludne bez pridržavanja visokim standardima pokornosti i praktikovanja iskrene poniznosti. On je rekao da ako naša Zajednica zaista želi da postane istinska zajednica oni moraju proći kroz stanje nalik smrti (da unište sebe), da daju prednost Bogu i da uvijek sebe ocjenjuju i nastoje da se reformišu. Huzur je rekao da

nastojanje da se reformišemo uspijeva kad je odsutna nesavitljivost i spoznaja da je nakon pridruživanja Zajednici čovjekov cilj da predstavi pobožan uzor svijetu i da se očisti da traži Božije zadovoljstvo.

Obećani Mesija a.s. je rekao da svaki stranac koji sretne Ahmadi muslimana opaža način na koji se on drži, njihovo vladanje i ponašanje. Ako ne uvidi da su fini (dobri), on posrne zbog Ahmadi muslimana. Zbog toga je neophodno da primjerom pokazujemo iskrenost i istinoljubivost.

Huzur je rekao da je ovo kratki sadržaj ciljeva naše zajednice. Obećani Mesija a.s. je rekao da Bog priprema zajednicu istinoljubivih. Mi treba da neprestalno sebe ocjenjujemo, ovo stvara spoznaju i uviđanje ka popravljanju i onda nas okreće Bogu zato što nije moguće ići ovim putevima bez Božije milosti. Da Allah učini tako da se svaki od nas drži bogobojaznosti. Obećani Mesija a.s. je rekao da je Božija volja da spasi čovjeka od vatre grijeha i stvori grupu bogobojaznih koji će dati prednost vjeri nad svijetom. Huzur je molio Allaha da svakog od nas učini da dadnemo prednost vjeri nad svijetom i da istinski pripadamo grupi bogobojaznih i da razumijemo osnove bai'ata (zavjeta) i da nikada ne previdimo naredbe zbog egoističnih razloga. Huzur je molio da budemo uzori tako da naše generacije također idu pravim putem i mole Boga. Da oni koji prime Ahmadijat kroz nas čine dove za svoje dobrotvore. InšaAllah za zajednicu je određeno da raste i cvjeta, mi smo bili svjedoci za više od stotinu godina da je ruka Božije milosti na nama i svake godine stotine hiljada pobožnih duša ulaze u zajednicu, da Allah pokloni ustrajnost novopridošlim.

Huzur je rekao da je prije rekao nekoliko puta da kako se povećavamo po broju osjećaji ljubomore također raste među našim neprijateljima. Njihov način razmišljanja i njihova želja za Zajednicu je da bude uništena, međutim, Božiji blagoslovi na nama su uvijek u povećanju. Da On nastavi da prekriva naše mahane Svojom milošću i učini svaki napad neprijatelja neuspješnim. Svi naši uspjesi su odlikom obećanja koje je Bog dao Obećanom Mesiji a.s. i zato je Obećani Mesija a.s. uvijek davao uvjeravanje Zajednici. Nama će biti data nadmoć, inšaAllah, međutim, mi treba da ne budemo nemarni u času nadmoći. Da Bog osposobi svakog Ahmadi muslimana da ispune svoje obaveze, osposobi ih da ispune sva očekivanja Obećanog Mesije a.s., spasi nas od svakog zla o kojem je Obećani Mesija a.s. izrazio zabrinutost i da nastavimo da budemo primaoci njegovih molitvi.

Hudba 13. mart 2009. godine

**Proslava blagoslovljenog života Časnog Poslanika
s.a.v.s.**

Kratki sadržaj hudbe koju je 13. marta 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj hudbi petkom Huzur je danas dao izlaganje o istinskoj proslavi blagoslovljenog života Časnog Poslanika s.a.v.s.

Huzur je rekao da je prije nekoliko dana bio 12. Rabi'ul Evvela (trećeg mjeseca islamskog kalendara), koji je dan rođenja Časnog Poslanika s.a.v.s. Jedan dio muslimanskog svijeta proslavlja ovaj dan sa velikim oduševljenjem, pogotovu na pod-kontinentu, u Pakistanu gdje se on se proslavlja sa mnogo svečanosti i vatrenosti. Huzur je rekao da mu neki pišu pitajući o tome i naši protivnici također ispituju zašto Ahmadi muslimani ne proslavljaju ovaj dan. Huzur je rekao da će on objasniti ovaj predmet u svjetlu izjava Obećanog Mesije a.s. što će objasniti da su Ahmadi muslimani ti koji istinski cijene Časnog Poslanika s.a.v.s.

Huzur je rekao da ima mnogo dijelova muslimanskog svijeta koji ne prihvataju proslavljanje dana poznatog kao Milad-un-Nebi (proslavu dana rođenja Poslanika). Raniji muslimani prva tri stoljeća poslije smrti Poslanika s.a.v.s. imali su najveću ljubav i odanost prema njemu. Oni su imali izvanredno znanje o njegovom sunnetu (praksi) i bili više vatreni i žudni nego iko drugi da slijede njegov sunnet i njegov Šerijat (vjerski zakon). Uprkos ovoga, historija nas obavještava da nema nikakvog spominjanja Milad-un-Nebi u toku vremena drugova ili *ashaba* ili sljedbenika ili *Tabi'in* (generacije muslimana koji su bili rođeni nakon smrti Časnog Poslanika s.a.v.s.). Onaj ko je započeo ovaj obred bio je čovjek po imenu Abdullah Muhammed bin Abdal Gada čiji su sljedbenici poznati kao Khatami i sebe vežu za lozu hazreti Alija r.a. – ova osoba je bio osnivač religije 'skriven'. Ove vjere su praktikovale skrivanje nekih aspekata Šerijata dok su pokazivali druge aspekte Šerijata. Proslava

12. Rebi'ul Evela je zasigurno bila novotarija u vjeri islam. Ovi ljudi su također proslavljali 10. Muharem, Milad (proslava dana rođenja) hazreti Hasana i Husejna r.a. i također dan za hazreti Alija r.a. - proslavljali prvu i srednju noć mjeseca Redžepa, prvu noć mjeseca Šabana itd. Huzur je rekao kao što je prije spomenuo, također postoji dio muslimanskog svijeta koji ne proslavlja bilo koji ovaj dan.

Imam ovog doba (a.s.) kojeg je Bog poslao na svijet kao Hakim i Adl (sudiju) rekao je da je sjećajnije na Časnog Poslanika s.a.v.s. najizvršnije i prouzrokuje Božiju milost. Sjećanje na Božije poslanike je zaslužno ali ne kad je ukaljano sa novotarijama koje remete Božije jedinstvo.

Huzur je rekao sjećanje na rođenje i smrt Časnog Poslanika s.a.v.s. dok pripovjedamo njegov Seerah (karakter/život) je zaista dobro. Međutim, šta se događa je da kongresi i skupovi koji ovo proslavljaju završe sa političkim značenjem. Ni jedan skup u Pakistanu neće se završiti o karakteru i vladanju Časnog Poslanika s.a.v.s., nego će se preokrenuti u napad na Ahmadi muslimane sa sramnim optužbama ciljanim na Obećanog Mesiju a.s.. Huzur je rekao da su hodže održale kongres u Rabvi I da je iz primljenih izvještaja očito da je njihov cilj bio politički sa zlobnom namjerom prema Ahmadi muslimanima. Šta će biti smisao takvog kongresa? Poslanik je došao kao 'milost za cijelo čovječanstvo' (s.a.v.s.) čiji blagoslovljeni uzor je bio takav da je on savjetovao svoje drugove da prihvate proglaš vjere osobe bez obzira što je on to učinio u vrijeme bitke i dok je bio u smrtnoj opasnosti. Obećani Mesija a.s. je rekao da je jednostavno sjećanje na Časnog Poslanika s.a.v.s. dobra praksa, ona povećava ljubav prema njemu, i Kur'an ovo također citira. Međutim, ako je ovom sjećanju dodana štetna novotarija onda je to haram (zabranjeno). Uživane za istinskom pokornošću Poslanika je stvorena njegovim spominjanjem. Međutim praksa dizanja na stopala u toku trajanja proslave ovog dana u pretpostavci da je Poslanik prisutan je nerazumno. Skupovi kao ovi često su napravljeni od onih koji čak ne obavljaju namaz, koji se upuštaju u zelenaštvo i koji piju alkohol. Kakvu vezu ima Poslanik s.a.v.s. sa ovakvim skupovima?

Osuđujući praksu nekih, Obećani Mesija a.s. je rekao da Časni Poslanik s.a.v.s. nikada nije učio Časni Kur'an da blagoslovi hljeb. Ako bi ga neko iskreno slijedio može li dokazati da je bila njegova praksa da uči Kur'an da blagoslovi hljeb? Zaista, on je volio da mu se Kur'an uči na krasan i melodičan način – na primjer kad mu je bio učen ajet 90 iz

sure Al Nahl, to je izazvalo suze u njegovim očima sa dubokom poniznošću i sa ljubavi Božijom. Obećani Mesija a.s. je rekao da je on također volio da mu se Kur'an uči melodičnim glasom. On je rekao da je Časni Poslanik s.a.v.s. za nas pokazao blagoslovljeni primjer u svemu i to je ono što mi treba da se trudimo da slijedimo. Istinski vjernik može za sebe prosuditi je li Poslanik s.a.v.s. nešto praktikovao ili nije. Zašto da on nikada nije proslavljao dan rođenja poslanika Ibrahima a.s.?

Huzur je rekao da proslava dana kao takvog nije zabranjena pod uvjetom da nije uključena nikakva štetna novotarija. Također nije neophodno da to bude vezano sa posebnim datumom, ali čak i ako jeste, sve dotle dok nije uključena nikakva novotarija, na primjer ideja da osoba izvlači dovoljno blagoslova iz skupa i ne treba da napravi bilo kakav drugi napor, to je dobro.

Zatim je Huzur citirao neke blagoslovljene aspekte karaktera i vladanja Časnog Poslanika s.a.v.s. sa izgledom da ih učinimo dijelom svojih života. Huzur je rekao da ga neki pitaju mogu li činiti dove tražeći posredovanje Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je rekao da je slijedenje njegovog sunneta da tražimo Božije zadovoljstvo zaista njegovo posredovanje. Ovo je ono što nas uči dova koja se treba učiti nakon što čujemo ezan. Huzur je citirao ajet 32 iz sure Al Imran:

Ti reci: "Ako volite Allaha, slijedite mene; Allah će vas voljeti i oprostiti vam vaše grijehе. Allah najviše prašta, (i) milostiv je." (3:32)

da dalje objasni ovaj predmet. Huzur je rekao da je navedeno (neuzubillah) da je Časni Poslanik s.a.v.s. napadao zbog ovosvjetske pohlepe i tako osvajao teritorije. Napravljeni su svi načini optužbi pozivajući se na njegove blagoslovljene supruge. Nedavno je bila napisana krajnje neumjesna knjiga u SAD-u. Pregledajući ovu knjigu jedan kršćanin je smatrao da se takva prosta knjiga jednostavno ne može čitati. Huzur je rekao da ove optužbe nisu ništa novo i dešavale su se od samog početka. Zaista je Časnom Poslaniku s.a.v.s. bila poslana poruka kroz njegovog amidžu da će ga oni, ako prestane sa propagiranjem svoje vjere, prihvatiti kao poglavicu, udijelit će mu položaj i čast i pokloniti mu najljepšu ženu u Arabiji. Odgovor Časnog Poslanika s.a.v.s. je bio da čak da mu stave Sunce na jednu a Mjesec na drugu ruku on nikada neće prestati sa širenjem ove poruke zbog koje

je bio poslan i nikakva sila ga ne može prisiliti da to učini. On je zaista bio poslan od Gospodara nebesa i Zemlje, Koji je njemu objavio ajet 163 iz sure Al An'am:

Ti reci: "Moje obožavanje, i moje žrtvovanje, i moj život, i moja smrt su za Allaha, Gospodara svih svjetova." (6:163)

On nije bio zainteresovan za ovosvjetski položaj i čast nego je želio da utemelji kraljevstvo Jednog Boga na Zemlji i zbog ovoga je podnio sve vrste bola i patnje, i dao je da se proglasi da su njegov svaki postupak i djelo bilo samo za Boga. Značaj ovosvjetskog života ili značaj smrti nisu ništa za onoga ko ima takvo razmišljanje. On je preporučio svom narodu da posvoje savjet 'slijedite mene' iz (3:32).

Huzur je rekao da su danas sljedbenici istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. proganjeni. Pogotovu u Pakistanu. Proganjanje je stiglo također u Evropu. Ahmadi muslimani su bili uznemiravani u Bugarskoj na nalog Muftije ove zemlje. Svaki Ahmadi treba da se sjeća strašnog proganjanja koje su podnijeli drugovi Časnog Poslanika s.a.v.s. Ono što mi doživljavamo nije čak ni mali dio toga. Ako mi postignemo stanje gdje je naš život samo za Allaha, onda ćemo ne samo biti primaoci trajnog života nego ćemo također biti u stanju da oživimo duhovno mrtve u ovom životu. Za ovo mi treba da postavimo visoke standarde obožavanja Boga. Huzur je počeo da iznosi hadis kako ga je navela hazreti Ajša r.a. ali je umetnuo primjedbu i rekao da je knjiga na koju je ranije smjerao napisana u vezi hazreti Ajše da širi neugodnosti o Časnom Poslaniku s.a.v.s. Hadis koji je Huzur iznio ilustruje da, dok je volio svoje žene, njegov istinski voljeni je bio Allah. Hazreti Ajša r.a. navodi da je jedanput kad bio Poslanikov red da boravi u njenoj kući bila je budna u toku noći i zatekla Časnog Poslanika s.a.v.s. da pada na sedždu pred Bogom moleći: *'O moj Gospodaru, moje srce i moja duša padaju na sedždu pred Tobom.'* On bi govorio: *'Moje oči spavaju ali moje srce je budno sa spominjanjem Boga.'*

Huzur je rekao Časni Poslanik s.a.v.s. nas je svojoj uzornom praksom poučio dovi za svaku situaciju i ovo je dokaz da je njegova najviša svrha bilo Božije Biće. On je za nas primjerom pokazao da svaki postupak istinskog vjerika može biti djelo obožavanja. Na primjer, kad je otišao da posjeti novoizgrađenu kuću nekog druga, pitao bi ga kakva je bila svrha određenog prozora? Drug je rekao da je on bio tu radi svjetla i

zraka. Poslanik je rekao da je to bilo u redu, ali da je namjeravao da stavi prozor da bude u stanju da čuje zvuk ezana, postigao bi svoja dva druga cilja također kao i da bi ubrao neku nagradu od Boga. Huzur je rekao da hadis koji se poziva na muža koji stavlja zaloga hranu u ženina usta smatra zaslužnim ukazuje na to da ako je to učinjeno da se traži Allahovo zadovoljstvo i u svrhu što je Bog stavio dužnost na muža da obezbjedi životna sredstva porodice, to postaje dobro djelo. U drugom hadisu Huzur je iznio je da je Poslanik s.a.v.s. na ovaj način molio Boga na sedždi u toku tahadžud namaza: *'Moje tijelo i moja duša padaju na sedždu pred Tobom, moje srce vjeruje u Tebe, ja sam u stanju potpune poniznosti pred Tobom; šta god sam pogrešno počinio na svoju dušu također je očito, ja Tebe molim da mi oprostiš moje grijehе.'* Kad je završio namaz rekao je hazreti Ajši r.a.: *'Džebrail je tražio od mene da recitujem ove riječi, ti ih također trebaš recitovati.'* Huzur je prokomentarisao o načinu na koji je savršeni čovjek tako izrazio svoju savršenu pokornost Bogu – savršeni čovjek od kojeg je Bog tražio da proglasi da njegova molitva i njegova žrtva, i njegov život, i njegova smrt, su svi bili za Allaha – tražio je oprost. Huzur je rekao zapravo je on postavljao presedane i primjere za nas, učeći nas da nikada ne budemo ponosni o bilo kojoj vrlini.

Časni Poslanik s.a.v.s. se borio za pravdu i jednakost. On je najviše bio zabrinut za svoj narod da ne posvoje puteve ljudi prije njih koji bi imali poseban osjećaj pravde za bogate i uticajne, i poseban osjećaj pravde za siromašne. Jedanput je jedna žena po imenu Fatima, koja je pripadala imućnom plemenu, počinila krađu i Časni Poslanik je donio presudu u skladu s tim. Neki drugovi su prišli Poslaniku s.a.v.s. radi ustupka – ovo je naljutilo Poslanika i on je rekao da je čak bila njegova vlastita kći Fatima koja je ovako pogriješila, on bi donio istu presudu. Poslanik s.a.v.s. također nije volio kad su ljudi željeli da im bude dat čin ili položaj. Huzur je rekao da želja za položajem ima jedan element samovažnosti. Neki u Zajednici kojima nedostaje moralne obuke imaju takve želje i neki – iz nedostatka znanja – čak glasaju za sebe. Božijom milošću ljudi su sada više svjesni toga osim malog broja novo pridošlih. Huzur je rekao da je Poslanik zabranio da se želi položaj i glasanje za sebe znači da osoba sebe smatra vrijednom položaja. Huzur je rekao da ako neko ima sposobnost onda se ovo može staviti u upotrebu pomaganjem vršioca dužnosti. Ako neko želi da služi za Božije zadovoljstvo, zašto onda želja za položajem? Svaki Ahmadi musliman

treba da vodi računa o ovome, novo pridošli kao i ostali. Neki 'stari' Ahmadi muslimani naginju da počine neumjerenost u svojoj pretpostavci da su iskusni. Vršioći dužnosti trebaju biti nesebični, Poslanik s.a.v.s. je rekao da je žvršioc dužnosti sluga naroda' i da je 'položaj povjerenje i čovjek je samo slab'. Ponekad, Huzur je rekao, on ispravlja mlade ljude kad ga obavijeste da imaju takav i takav položaj (u Zajednici). Huzur kaže da ih uvijek ispravi i kaže da treba biti 'ja služim na takav i takav način' radije nego 'ja imam takav i takav položaj'.

Citirajući ajet 9 iz sure Al Maida:

“O vjernici! Budite čvrsti radi Allaha, svjedočite u ime pravde i nemojte da vas neprijateljstvo nekog naroda navede da ne postupate pravedno. Budite pravedni, to je najbliže bogobožnosti. I bojte se Allaha. Zaista je Allah uvijek obaviješten o onom što vi radite.” (5:9)

Huzur je rekao poslije pobjede Khybera nad Jevrejima zemlja oduzeta od Jevreja je bila podijeljena među muslimanima. Ova zemlja je imala voćnjak hurmi. U toku berbe bio je ubijen jedan od drugova koji je bio sam. Postojali su jasni ukazi da mora biti da su ga Jevreji ubili. Kad je stvar bila podnesena Časnom Poslaniku s.a.v.s. on je pitao ljude da li se mogu zakleti da je ubistvo bilo počinjeno d Jevreja. Pošto nije bilo očevidca (svjedoka), niko se nije mogao zakleti da je ubistvo bilo počinjeno od strane Jevreja. Poslanik je odlučio da uzme zakletvu od Jevreja o tome jesu li oni počinili ubistvo ili ne. Drugovi su rekli da se ne može vjerovati Jevrejima u ovoj stvari. Međutim, pravda je zahtijevala da njihova zakletva bude uzeta. Bila je isplaćena krvarina iz *baitul mal* fondova.

Huzur je rekao da danas moćni pojedinci odjeveni u duge mantije (džube) održavaju skupove koji ne uključuju ništa više od uvreda protiv Ahmadija muslimana. Nasuprot tome gledajte drugove koji nisu podnosili lažno svjedočenje zato što nisu bili svjedoci ničemu. Dok ovi takozvani nosioci standarda islama buncaju praveći proste i sitne optužbe protiv Ahmadi muslimana i onda provode parnicu da načine izvještaje policiji. Drugovi Poslanika s.a.v.s. su rekli da se Jevrejima ne može vjerovati u stvarima zakletve. Kome danas pristaje ovaj opis? Da Allah ima milosti na nevine ljude Pakistana koji su zavedeni od ovih ljudi. Allah je zabranio muslimanima da uzmu život drugog muslimana ali ovi ljudi prolivaju krv jedan drugog – i za njih ljudski život nema vrijednosti.

Huzur je molio Allaha da ima milosti na stanje muslimana u svjetlu sadašnjeg stanja stvari, da ih On osposobi da idu putem blagoslovljenog uzora 'milosti za cijelo čovječanstvo' – i da ih On također osposobi da slijede blagoslovljeni uzor i da svoje živote oblikuju u skladu s tim.

Hudba 20. marta 2009.

Proganjanje u Pakistanu

Kratki sadržaj hudbe koju je 20. marta 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj hudbi petkom danas Huzur je rekao da je prije stotinu dvadeset godina, 23. marta 1889. godine bilo ispunjeno pretskazanje Časnog Kur'ana koje je Časni Poslanik s.a.v.s. predskazao. Poslije hiljadu godina duhovnog mraka u toku kojeg je religija islam za većinu svojih pristalica ostala samo po imenu, uzdigla se osoba visokog položaja koji je trebao tražiti svjetlo od svijetlećeg sunca koje je bio Časni Poslanik s.a.v.s.

Sa ljepotom i svjetlom Šerijata koji je donio njegov Učitelj, sljedbenici i oni koji su učili od Obećanog Mesije a.s. su uvijek zauzeti u širenju ove poruke svijetu.

Prva era Zajednice je počela 23. marta 1889. godine. Allah je objavio Obećanom Mesiji a.s. da kad je jedanput riješio da poduzme ovu službu on treba da se osloni na Boga Koji će Lično upravljati (kormilariti) ovim 'brodom'.

Prema Božijoj naredbi, Obećani Mesija a.s. je uzeo svoj bai'at (zavjet odanosti) 23. marta 1889. godine i stotine su se ukrkali na ovaj 'brod'. Zajednica je narasla na stotine hiljada u toku njegovog života. Njegovi sljedbenici su poštovali bai'at i proputovali duhovne položaje. Za to vrijeme postojala je znatna opozicija i mnogi su bili ubijeni za 'kriminal' ulaska u bai'at. Ugledna ličnost među ranije ubijenim bio je Sahibzada

Syed Abdul Latiif šehid čija je smrt bla naređena od kralja Afganistana nakon što su hodže izdale fetvu. On je bi ubijen na nemilosrdan način koji podsjeća na proganjanje koje su raniji muslimani podnijeli. Uprkos sve opozicije pokret je rastao iz snage u snagu do 28. maja 1908. godine kad je Obećani Mesija a.s. umro. Onda, baš kako je on uvjerio Zajednicu o 'ždrugoj manifestaciji' koja je trebala slijediti poslije njega, počela je druga era zajednice. Neki nesretni ljudi bili su upleteni u samožive stvari i bili su opomenuti (ukoreni) od hazreti Halifatul Mesiha I r.a.. Međutim, ovi bolesno-osuđeni ljudi, uprkos toga što su posjedovali intelekt i mudrost, odbili su drugi hilafet-i-Ahmadija. Oni nisu shvatili da će biti spašeni samo oni koji budu ostali na 'brodu' i držali se 'druge manifestacije', i da značenje termina 'druga manifestacija' nije bilo izvršno tijelo (Sadar, aḏuman, ured) nego da je to bio Hilafet.

Huzur je rekao da smo mi sretni da smo danas članovi ovog broda i tako smo spašeni od potapanja i da je Allaova ruka na nama. Od 1908. godine protivnici su nastojali sve vrste raznih i drugačijih zavjera da nas unište, ali nas je Allah uvijek spasio od loših posljedica ovih kušnji i teškoća. Kako mi nastavljamo da rastemo svuda širom svijeta, zavist protivnika se također penje i gdje god u svijetu hodža može povlađivati neku moć, on ne odustaje od toga da počini okrutnost u ime Boga protiv Amadi muslimana. Međutim, svako djelo hodža samo povećava vjeru Ahmadi muslimanima.

Objašnjavajući stvar kroz pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da Kur'an čini jasnim da je za upotpunjenje vjere neophodno da se osoba suoči sa kušnjama – to je navedeno u ajetu 3 iz sure Al Ankabut:

“Da li ljudi misle da će biti ostavljeni zato što kažu: ‘Mi vjerujemo,’ i da neće biti iskušavani?” (29:3).

Niko ko se pridruži ovoj Zajednici ne ostaje slobodan od kušnji. Neki su morali podnijeti odvajanje od roditelja. Kad je osoba suočena s kušnjama i ostaje ustrajna i strpljiva radi Boga, ogromne su duhovne nagrade. Nije moguće razviti se u duhovnosti bez kušnji i teškoća. Huzur je rekao ovo je savjet Obećanog Mesije a.s. kojeg se Ahmadi muslimani drže i shvataju da oni podstiču i hrane njihovu vjeru u toku opozicije.

Huzur je rekao da je prošlog petka spomenuo opoziciju s kojom se suočila zajednica u Bugarskoj. Na nalog muftije te zemlje policija je uznemirava lokalne Ahmadi muslimane. Kad je Huzur poslao svoj selam

Ahmadi muslimanima Bugarske lokalni murabi sahib ih je pojedinačno kontaktirao. U odgovoru Bugarski Ahmadi muslimani su rekli da su oni ostali ustrajne vjere – neki su postali emotivni i rekli da Huzur ne treba da se brine, oni će izdržati sve teškoće. Huzur je rekao da oni koji pitaju kakvu je revoluciju Obećani Mesija a.s. donio treba da kažu da ako ovo nije revolucija šta je onda? Ovi Bugarski Ahmadi muslimani koji su živjeli svoje živote u Evropi i pod komunizmom – istinski su shvatili ova učenja i podarena im je pronicljivost da, s ciljem da imaju Božiju blizinu, moraju proći kroz kušnje. Ovo dolazi samo s Božijom milošću i ova milost je kroz pridruživanje zajednici istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s.

U Indiji, oni koji su novo pridošli u okrilje Ahmadijata također su proganjani. Ovo je ponovo učinjeno na nalog hodže, i vlada ne poduzima nikakve konkretne mjere protiv toga zato što je ovo godina izbora i oni su zainteresovani za glasove glavne struje muslimana. Ovi koji proganjaju i oni koji zatvaraju oči prema njima treba da zapamte da iako mi nemamo nikakvu ovosvjetku moć, da je Allah naš Gospodar i kad Njegova pomoć dođe sve bude odneseno (odleti) kao prašina. Huzur je podsticao Ahmadi muslimane Indije da se zauzmu u iskrenim dovama.

U Pakistanu je opozicija na visini. Zapanjujuće je da svaki put kad su hodže otjerale vladu prema proganjaju Ahmadi muslimana na Indijskom podkontinentu pogotovu, naša Zajednica se kretala prema većem napretku. Ovo dokazuje da je ova Zajednica bila formirana od Boga i znak je među Njegovim mnogim znakovima. Obraćajući se ovim ljudima Huzur je rekao oni treba da se urazume i odustanu od takmičenja s Bogom i treba da postanu pomagači onoga kojeg je Bog poslao. Međutim, Huzur je rekao njihove oči su zatvorene, oni zapravo čine nepravdu u ime Boga. Oni zaboravljaju da kad okrutnost prelazi sve granice vjernici podižu glas:

“Kad će doći Allahova pomoć?” – na koju je odgovor: ‘Da; sigurno je Allahova pomoć blizu.’ (2:215)

Poslije odvajanja Indije većina hodža su došli u Pakistan i uvijek su u zemlji stvarali neku formu nereda ili drugu. Trenutno, podignuta je senzacija i, po strani proganja Ahmadi muslimana, zemlja pati od velike ozloglašnosti. Ahmadi muslimanima u Pakistanu je dat izbor da ili napuste svoju vjeru ili da napuste zemlju - inače rizikuju da izgube

živote. Najgori aspekt toga svega je da je ovo učinjeno u ime islama i da bi utemeljili položaj Časnog Poslanika s.a.v.s. kao Khatamun Nebijin (Pečata svih poslanika). Ova ubijanja su provedena kao izraz osjećaja časti za islam u zemlji koja je bila posebno stvorena u ime islama.

Istina je da su Ahmadi muslimani ti koji pokazuju osjećaj časti za religiju dok drugi ne postižu čak ni mali dio toga. Naftom bogate muslimanske zemlje pomažu hodžama, ali hodže to ili koriste za svoj lični cilj ili to upućuju prema terorizmu, dok nema nikakvog napora da šire poruku islama. Neka bude vrlo jasno hodžama koji danas tvrde (da imaju) najveće pravo na Pakistan, da su Ahmadi muslimani napravili ogromne napore u stvaranju Pakistana i ovo je priznato od svih pristojnih ljudi bez obzira na religijsko ubjeđenje. Dok su ovi napori za stvaranje Pakistana bili pravljeni hodže su bile čak protiv samog koncepta Pakistana. Stavljajući stvar u kontekst Huzur je rekao da se 23. mart također proslavlja kao Dan Pakistana. Huzur je naveo iz pisanja čuvenih akademika i novinara tog vremena (Muhammed Ali Johar, Maulana Abdul Majeed Salih) koji su priznali poštovani doprinos hazreti Halifatul Mesiha II r.a. svijetu islama. Huzur je rekao svaki pojedinac je upoznat o učešću Qaid e Azema (Muhammed Ali Jinnah, osnivača države Pakistan) u stvaranju Pakistana. Međutim, došlo je bilo vrijeme kad i on također bio obeshrabren okolnostima i otišao u Englesku sa mišlju da dalje ne može pomoći. Muslimani su ovim bili vrlo potreseni. Hazreti Halifatul Mesih II r.a. je napravio veliki napor u ovoj stvari i kroz našeg imama koji je boravio u Londonu u to vrijeme, Maulana Abdul Raheem Darda sahiba on je stavio pritisak na Qaid e Azama i ubijedio ga da se vrati u Indiju. Zaista je Qaid e Azem lično priznao da mu ubjeđivanje Maulana Darda nije ostavilo druge mogućnosti nego da se vrati u Indiju i nastavi svoje napore za stvaranje Pakistana. Pravnik Munir, koji je predsjedavao pravnom komisijom u pogledu problema 1953. u Pakistanu također je govorio protiv bolesno-utemeljenih optužbi protiv Zajednice.

Historija je svjedok napora hazreti Halifatul Mesiha II r.a. i drugih Ahmadi muslimana u stvaranju države Pakistana (zemlje čistog) koja je stvorena za muslimane i prema tome nazvana, dok su je ljudi vrste hodža obilježili kao 'zemlju nečistog' u to vrijeme. Hilafet-i Ahmadija je bio na čelu napora napravljenih za narod Kašmira i Palestine itd. S druge strane, ako neko pogleda na izjave naših protivnika one govore za sebe. Ata ullah Shah Bukhari, vođa Ahrar pokreta, rekao je da je

država Pakistan bila kao prostitutka koju su Ahrar prihvatili. On je također povezo sa svinjama one koji su u vezi sa Muslimanskom Ligom. Maulana Maudoodi je mislio da će u državi Pakistan biti 'kafirana (nepobožni/bazirani na nevjerovanju) vlada muslimana'. Huzur je rekao oni se sada okušavaju za samu kafirana vladu. Ko god dođe na vlast (u Pakistanu) pravi savez sa hodžama i prvo na dnevnom redu hodža je da se suprotstave Ahmadi muslimanima. Huzur je rekao u toku problema 1953. bili su neki ljudi poštenog načina razmišljanja, ali u 1974., vlada tog vremena se pridružila hodžama i u ime islama počinila ogromnu nepravdu i barbarizam. Pravični budući historičari će taj period zabilježiti kao mračno poglavlje u historiji Pakistana. U 1984., jedan despot je napravio dalje popravke u ozakonjavanju izmjene 1974. i tvrdio da će on izbrisati Ahmadijat. Dok Ahmadijat ide iz snage u snagu oni koji su počinili veliku nepravdu protiv nas su ili uklonjeni ili su samljeveni. Ahmadija zajednica, okupljena je na ruci Halifata i pokazala je – i zaista pokazuje – ustrajnost koja je dokaz da je ispunjenje zavjeta bai'ata Obećanog Mesije a.s.

Provincijska i centralna vlada Pakistana treba da zapamti da ako im je draga stalnost Pakistana – za koji Ahmadi muslimani iskreno čine dove - onda treba da utemelje principe na kojima je Qaid e Azem želio da utemelji ovu zemlju. Zaista je Qaid e Azem rekao da ako Pakistan želi da cvjeta onda je značajan napredak (blagostanje) svih ljudi, bogatih i siromašnih. On je težio da prekine lanac predrasuda i razlika onih u većini i manjina, i da nema razlike između raznih sektu. On je govorio o neovisnosti koja je omogućila ljudima da idu slobodno u svoje hramove, džamije i mjesta za obožavanje. On je rekao da je vjerovao da se ovo mora imati u vidu kao ideal. Međutim, Huzur je rekao, zakonodavno tijelo 1974. je radilo potpuno suprotno ovome. Huzur je rekao da nije zadatak zakonodavnog tijela da odredi i odluči o religiji ljudi. Dan kad vlada Pakistana shvati ovaj princip i počne raditi na tome bit će dan osnivanja napretka za Pakistan. Kad se polome sektaške podjele samo onda će Pakistanci biti u stanju da vide stvarni Pakistan. Huzur je rekao da niti islam niti veličanstvena ličnost koji su muslimanima dali odvojenu zemlju nisu dali odobrenje da donose odredbe o religijskom vjerovanju drugih. Svaki Pakistanac treba da ima osnovna prava stanovnika, zakon treba biti isti za sve. Mir će samo biti postignut kad svima budu data jednaka prava. Od ozakonjenja (uredbe protiv Ahmadija zajednice) 1974. i 'amandmana' 1984. zemlja je bila u

opadanju. Ahmadi muslimani će jedino činiti dove za ovu zemlju uprkos proganjanja. Međutim, oni koji proganjaju Ahmadi muslimane treba da vode računa da će se Allahova odredba sigurno obračunati. Kao što je navedeno u ajetu 94 iz sure An-Nisa:

“A ko god namjerno ubije vjernika, njegova kazna će biti Džehennem u kojem će zadugo boraviti. A Allah je srdit na njega i proklinje ga i pripremit će za njega kaznu veliku.” (4:94)

Huzur je rekao hadis navodi da je najizvanredniji dio vjere 'La ilahe illela' (nema niko vrijedan obožavanja osim Allah). Časni Poslanik s.a.v.s. je bio jako ljut kad je jedan ashab ubio nevjernika u toku rata uprkos toga što je ta osoba izjavila da prihvata islam. Ovaj ashab je mislio da je čovjek to izjavio samo da spasi svoj život. Poslanik s.a.v.s. je međutim bio ogorčen i pitao je da li taj drug otvorio srce ovog čovjeka da vidi šta je u njemu. Huzur je rekao da uprkos ovih blagoslovljenih uzora muslimani danas nastavljaju da uzimaju živote Ahmadi muslimana. Prošle sedmice oni su ubili jedan mladi bračni par, obadvoje doktora, samo zato što su vjerovali u Imama ovog doba. Dr. Širaz Bajva je bio star 37 godina, a dr. Noreen Bajva je bila stara 28 godina, što je najmlađa Ahmadi žena šehid. Oboje su bili veoma omiljeni i popularni. 14. marta 2009. njihova tijela je otkrio njihov kućepazitelj u njihovoj kući. Tijelo dr. Širaza Bajve je nađeno da leži u spavaćoj sobi, ruku povezanih na leđima, zapušениh usta, zavezanih očiju i vidljivim znakovima gušenja. Tijelo dr. Noreen Bajve je bilo nađeno u dnevnoj sobi. Huzur je rekao da su oni živjeli u ograđenom predjelu sa osiguranjem, tako da izgleda kao da je to bio 'unutrašnji posao'.

Huzur je rekao da su Ahmadi muslimani bili ubijani iz raloga – međutim, zbog odbijanja istine da je došao istinski poklonik Časnog Poslanika s.a.v.s., nered i mnoštvo ubistava u zemlji je prirodna osveta. Kao rezultat, iako oni nas ne prepoznaju kao muslimane, drugi muslimani ubijaju muslimane, šta će onda biti Allahov tretman s njima u svjetlu naprijed spomenutog ajeta (4:94). Mnogo je sukoba u zemlji i vlada je u Swat Valley (oblast u Pakistanu) priznala i dozvolila hodžama da tamo provode Šerijatski zakon. Hodže su sada tamo odredile da nikakav vrhovni sudija ne treba da nastoji i da interveniše (miješa se). Huzur je rekao da ovo nije stvar koja može biti zaustavljena; to može progutati cijelu zemlju usljed čega nastaje gubitak mira i terorizam.

Britanski sekretar za vanjske poslove nedavno je rekao da se Pakistan treba ujediniti protiv unutrašnje 'smrtonosne opasnosti' ekstremizma. Kao što su ga nekad hodže označile 'zemljom nečistog' – da Allah ima milosti – ako on ostane u njihovim rukama hoće li oni onda ostaviti Pakistan na miru? Ahmadija Hulafa ih je upozoravao protiv hodža. Oni teže demokratskim putevima pa ipak ne identifikuju opasni savez hodža.

Mi samo možemo činiti dove za ovu zemlju, da je Allah spasi. Ako hodže misle da mogu postići nešto ubijanjem Ahmadi muslimana, to je isprazno i sirovo mišljenje. 'Brod' koji je bio načinjen od Boga bit će zaštićen samo od Njega. Što se tiče ubijenih, jeste, postojat će kušnje i oni koji žrtvuju svoje živote postižu Božiju ljubav. Pakistanski Ahmadi muslimani treba da čine dove za zemlju koja stoji na ivici vatre, jedino dove Ahmadi muslimana mogu spasiti ovu zemlju. Ahmadi muslimani imaju veliki udio u stvaranju Pakistana i jedino dove Ahmadi muslimana će biti korisne u njegovom spašavanju.

Huzur je rekao da će klanjati džezazu u odsustvu dvoje ubijenih (šehida) kao i za dr Aslam Jehangiri i Syeda Nasira Begum Sahibe. Huzur je molio Allaha da uzdigne položaj svih umrlih.

Hudba 27. marta 2009.

Božiji atribut Sattar: prekriva slabosti i nedostatke

Kratki sadržaj hudbe koju je 27. marta 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je svoju hudbu petkom održao na temu prekrivanja propusta drugih.

Među Allahovim imenima, **Sattar** je jedno od njih. To je ono Biće koje je skriveno i prikriveno i koje prikriva slabosti i nedostatke drugih, i također voli djelo prekrivanja mana. Hadis objašnjava da Allah voli

prikrivanje nedostataka i skromnost, i pokriva čovjekove slabosti i greške. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da će Bog, prikrivajući čovjeka sa Svojom milošću, pitati ga je li uradio takvo i takvo djelo. Čovjek će priznati da jeste, uradio je. Bog će reći: Ja sam prikrio tvoju manu tog dana i Ja ponovo prikrivam tvoju manu. Ovo je Bog Koji voli i oprašta, i pokriva slabosti.

Obećani Mesija a.s. je rekao da u drugim religijama nema nikakvog koncepta ove Božije osobine, inače ne bi bilo teorije iskupljenja u kršćanstvu. Samo islam predstavlja koncept Boga da je Prekrivač mana. Međutim, ovo sigurno ne znači da, zato što Bog voli da pokriva propuste i oprašta, ljudi treba da postanu nekontrolisani i nemaju nikakve predstave o pravom i pogrešnom pošto je osiguran oprost. Hadis nas obavještava da Bog pokriva vjernika u bezbrojne pokrivače. Svaki put kad vjernik čini grijeh, pokrivač bude pocijepan dok ne preostane nikakvog pokrivača. Ovo je kad Bog kaže Svojim melekima da Njegovog roba prikriju sa svojim krilima. Ako se vjernik pokaje nakon što bude prikriven od meleka, Allah ponovo uspostavlja pokrivače; zapravo On ih uspostavlja mnogostruko. Međutim, ako se vjernik ne pokaje Bog kaže melekima da ga napuste. Ovo je kad svi propusti i grijesi osobe budu učinjeni očitim. Huzur je rekao da svaki vjernik treba uvijek da se bori da bude onaj koji se kaje, traži Božiji oprost i tako postigne mjeru Božije osobine Sattar.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je zahtjev Božijeg atributa - da je 'Gospodar Sudnjeg dana' - da Bog daje Svojim robovima da uspiju. Da kroz Njegov atribut *Rahimijat* (odlika da je Milostiv) On pokriva mane i propuste Svojih robova. Bog islama je Rahman (Najmilostiviji) i On prema tome blagoslovljava bez obzira na bilo kakav napor napravljen od strane čovjeka. Pošto je On 'Gospodar Sudnjeg dana', On pokriva nedostatke i slabosti Svojih robova. Ovosvjetska vlada nikada ne bi bila obavezana takvom stvari, ali Božije upravljanje je neograničeno i On dodjeljuje na bilo koga ko čini dobra djela i On pokriva slabosti. Njemu su poznate hiljade propusta ljudi ali ih On ne otkriva.

Bog voli skromnost, ali ovo ne znači da je On skroman da nešto iznese, radije On zaštićuje Svoje robove od bilo kakve potencijalne sramote. Međutim, kad i ako je dostignut stepen gdje je čovjek bestidan i ne koristi se od Božijeg prikrivanja nedostataka, on onda bude ponižen. Zaista, Bog ne zaštićuje sramotu onih koji su nepopravljivi i njihovi

najskriveniji i prikriiveniji grijesi budu također otkriveni. Huzur je rekao da mi treba da neprestalno molimo Boga da nas čuva u omotima Svojih prekrivača.

Huzur je rekao Časni Poslanik s.a.v.s. je uvijek molio Boga u pogledu ovoga iako mu je Bog obećao svaku vrstu zaštite i Poslanik s.a.v.s. je rekao da je čak njegov šejtan postao musliman. Međutim, njegove molitve su načinjene da nas savjetuju. Da nas Allah osposobi da ih stavimo u praku. Jedna od njegovih dova je:

“O Alahu, prekri moje propuste i preokreni moje strahove u mir. O Allahu zaštititi me od opasnosti koje su ispred mene i onih koje su iza mene i onih koje su mi s desna i onih koje su mi s lijeva i onih koje su iznad mene. Ja sam došao u utočište Tvoje veličanstvenosti od onih opasnosti koje me mogu uhvatiti ispod mene.”

Huzur je također pročitao dovu Obećanog Mesije a.s. čiji prijevod glasi:

“O moj Dobročinitelju i moj Bože. Ja sam beskoristan rob Tvoj, grijешan i nehatan. Ti si me vidio da činim nepravdu za nepravdom i poklonio si mi blagoslov za blagoslovom, i vidio si me da činim grijeh za grijehom i udijelio si mi naklonost za naklonošću. Ti si uvijek prikriivao moje nedostatke i dao mi nebrojene blagoslove. Ja Te molim, sada, također, da imaš milosti na ovu bespomoćnu i griješnu osobu i oprostiš moju odvažnost (bezočnost) i moju nezahvalnost, i pokloniš mi spas od moje tuge jer nema niko drugi nego Ti da može pomoći.” Amin, amin.

Druga dova Obećanog Mesije a.s. je:

“O Gospodaru svih svjetova, ja ne mogu (dovoljno) izraziti zahvalnost za Tvoje blagoslove. Ti si izuzetno Milostiv i Dobrotvoran, i Ti si meni podario nebrojene blagoslove. Oprosti mi moje grijehe tako da ne budem uništen. Stavi Svoju čistu ljubav u moje srce tako da postignem život i prekri moje nedostatke i učini da radim takva djela s kojima ćeš Ti biti zadovoljan. Ja tražim utočište kod Tebe da me ne stigne Tvoj gnjev. Imaj milosti i zaštititi me od patnje ovog svijeta i Ahireta, jer sva milost i blagoslov je u Tvojoj ruci.”

Huzur je rekao da treba da rutinski učimo ove dove. Huzur je objasnio odgovornost koju je Časni Poslanik s.a.v.s. stavio na vjernike s ciljem da

izvuku Božije dorotvorstvo, Sattar. Hadis navodi da će Allah zaštititi osobu od vatre koja prikriva čast muslimaske žene. Huzur je rekao da je pogotovu citirao ovaj hadis pozivajući se na situaciju kad bračni odnosi budu zategnuti i obje strane prave optužbe jedna protiv druge. Ponekad se njihove pojedinačne familije udruže u ovome, neke od ovih optužbi imaju neke osnove ali su druge potpuno neosnovane. Muškarčeva strana ponekad pravi optužbe koje su uvredljive (ponižavajuće). Časni Poslanik s.a.v.s. je sigurno naredio da prekrivamo čast muslimanske žene. Huzur je rekao da ponekad uzajamna podudarnost ne može biti postignuta u braku, tako da ako ljudi žele da se rastave oni to mogu učiniti. Međutim, ovo može biti postignuto bez pravljenja optužbi. Ahmadi treba uvijek da ovo izbjegavaju. U drugom hadisu Poslanik s.a.v.s. je rekao: *’Vjernik koji vidi nedostatke svoga brata ali ih prikriva bit će mu od Allaha poklonjen ulazak u Džennet.’*

Huzur je rekao da, kad su formirani novi odnosi čovjek sazna privatne stvari, ako su ove prikrivene i ako je održana tajnost onda Bog obećava Džennet. Prvi hadis citira ne samo zaštitu od kazne nego također i bagoslov. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da je musliman brat drugom muslimanu i zbog toga prema njemu nije nepošten i ne napušta ga. On je rekao da Bog uvijek zadovolji potrebe onoga ko zadovoljava potrebe svoga brata i na Sudnjem danu Allah će prikriti nedostatke onoga ko prikriva nedostatke muslimana. Huzur je rekao ovo treba da budu standardi svakog Ahmadi muslimana.

Huzur je citirao iznošenje koje je naveo Obećani Mesija a.s.: Jedanput je nekog kralja koji je volio da piše Kur’an posjetio neki hodža koji je kralju ukazao na to da je određeni ajet napisao netačno. Kralj je nacrtao krug oko ajeta i rekao da će to kasnije provjeriti. Kad je hodža otišao kralj je uklonio krug. Kad je bio zapitan zašto je tako učinio kralj je odgovorio da je hodža pogriješio ali je on ipak nacrtao krug kao utjehu za njega. Huzur je rekao uprkos toga što je imao vlast kralj je prikrio grešku ovog hodže.

Citirajući ajet 13 iz sure Al-Hudžurat:

“O vi koji vjerujete! Čuvajte se pretjeranog sumnjičenja; jer neke sumnje su zaista grijeh. I ne uhodite, i ne ogovarajte jedni druge.”
(49:13)

Huzur je rekao da ovaj ajet govori o izbjegavanju negativnih sumnji i lošem mišljenju o drugima – ova osobina je prva u širenju zla u svijetu.

Ovaj ajet također naređuje da ne zabadamo nos (zavirujemo) u stvari drugih ljudi jer ovo vodi ogovaranju. Ovo može izazvati ozloglašenost za druge, a Bog je Prikrivač nedostataka. Huzur je rekao hadis koji je citirao ranije a koji govori o Božijoj kazni za one koji ne prikrivaju nedostatke drugih ilustruje da osim od izazivanja ozloglašenosti ovo također izaziva nered u društvu. Kad su tajne ljudi otkrivene povećava se neprijateljstvo. Bog naređuje da živimo s ljubavlju i naklonošću. Huzur je rekao da se neki upuštaju u strašnu naviku obavještavanja ljudi da njihov takav i takav drug ili takav i takav rođak je rekao to i to o njemu. Huzur je rekao ako je bilo šta rečeno zašto onda ta osoba nije savjetovala drugu tu i tamo? Ako oni nisu imali sposobnosti da savjetuju, zašto nisu činili dovu za tu osobu i sada ponavljanjem događaja osoba čini grijeh ogovaranja, čini grijeh ne prikrivanja nedostatka drugog i povod je stvaranja nereda, a Bog je iznio da je nered gori nego ubistvo. Časni Kur'an kaže:

“Za one koji vole da se bestidnost širi među vjernicima bolna je kazna na ovom svijetu i na ahiretu. A Allah zna, a vi ne znate.” (24:20)

Bog voli prikrivanje nedostataka; međutim, oni koji žele da izlože nedostatak drugih i promovišu bestidnost među vjernicima prenošenjem zla imat će kaznu na ovom svijetu i na drugom svijetu. Huzur je rekao u zapadnom svijetu ostaje malo koncepta skromnosti. Televizija i sredstva informisanja su raširila ovaj nedostatak skromnosti i bestidnost u buduću generaciju i tužno je da je mali broj Ahmadi muslimana također uključen u ovo i ovo je razlog zašto islam naglašava pokrivanje i skromnost. Huzur je rekao da ako neko otkrije nedostatak u drugom i osoba je vrlo loša, onda ovo treba izvjestiti upravi Zajednice i također činiti dove za tu osobu. Kad neko da u javnost zlo on se ne drži bogobožnosti (takve). U situacijama gdje su nečiji propusti otkriveni i dok se ta osoba pokajala i popravila svoje puteve drugi nastavljaju da to daju u javnost, ne samo da izlože nedostatke drugog, oni se također upuštaju u ogovaranje. S ciljem da spasimo društvo od nereda i sebe od Džehennema neophodno je prikrivanje nedostataka drugih. Ako je popravljane cilj, onda obavijestite upravu Zajednice. U takvom slučaju to onda postaje odgovornost nosioca dužnosti da ispune ovu dužnost sa najvećom tajnošću.

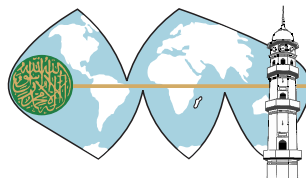
Obećani Mesija a.s. je rekao: *‘Ljudi naše Zajednice treba da čine dove za brata kad primijete bilo kakav propust kod njega. Međutim, ako oni ne*

čine dove i to spomenu drugima tako to odnoseći dalje, onda oni čine grijeh. Koji propust je takav da ne može biti pobijeđen? Ovo je zato što osoba uvijek treba da pomogne bratu moleći (Boga) za njega.' On je također rekao: "Neki ljudi su slabi, baš kao neko ko se oporavlja od teške bolesti. Neki su postigli neku snagu. Ono što je potrebno je da osoba privatno savjetuje svakoga koga uvidi da je slab. Ako se osoba ne povinuje, onda činite dove za njega. Ako oba ova postupka nisu od koristi onda smatrajte da je stvar predodređena... to sigurno nije učenje Časnog Kur'ana da primijetimo nedostatak i raširimo to i nastavljamo da to citiramo... Allah Uzvišeni je Sattar, vi treba da 'odražavate visoke Allahove morale, (posvojite Njegove atribute na ljudskom stepenu) mi ne mislimo da kažemo da čovjek treba da pomaže propuste radije ih nemojte prenositi i nemojte ogovarati zato što je to, prema Božijoj knjizi, grijeh."

Huzur je rekao da su ovo aspekti koje treba da usadimo u našoj Zajednici. Obećani Mesija a.s. je ponavljajući skretao pažnju Zajednice prema molitvi i prikrivanju nedostataka drugih. Da nas Allah osposobi da njegova učenja stavimo u praksu i tako uvijek sudjelujemo u nekoj mjeri u Božijoj odlici da je Sattar. Da Bog, sa Svojom milošću, stavi u naša srca gađenje (odvratnost) za sve zle stvari i da uvijek budemo naklonjeni vrlinama i tako ispunimo cilj dolaska Obećanog Mesije a.s.

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:
Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA
Telefon/fax: 00387 / 33 612 612
www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!